<u>Întâlnirea lui Mosie cu Domnul Dumnezeu</u> ! *Exodul 3.1-10*

Un tânăr care nu credea că Biblia poate fi adevărată a cerut odată unui rabin o dovadă incontestabilă. Rabinul fără să stea pe gânduri i-a spus:''poporul evreu''. El este dovada, el este tufişul care arde dar nu se mistuie.

I. **<u>RUTINA</u>** omoară, îţi ia pasiunea; faci totul din reflex, mecanic.

Moise din conducător, devine cioban. Mă întreb oare ce putea fi în mintea lui Moise în acei ani. Doamne, când ajunsesem tare şi puternic în Egipt şi puteam să fac ceva pentru Tine, M-ai trimis în pustie. Nu mai înţeleg nimic. Ce putere să ai ca cioban! Dacă eram prinţ, da. Bani, faimă, reuşeam o lovitură de stat, dar acum? Cum să birui un popor atât de puternic, înarmat, cu o bâtă, un toiag. Se mânie Goliat când îl vede pe David cu un toiag în mână şi-l blesteamă. Nu a trecut doar câţiva ani, ci 40 de ani. Poporul era deznădăjduit (2.23), Moise cred că-i uitase pe fraţii săi. Avea de-acum familie, griji.Când eram singur şi aveam libertate de mişcare nu am fost ales, ci acum. E prea târziu ! Cred că Dumnezeu nu se prea pricepe la arme, El are nişte metode cam învechite. La fel gândeau şi ucenicii când au fost invitaţi să arunce mreaja la apă adâncă. Avea o turmă Moise, dar nici măcar asta nu era a lui, era a socrului său. Cam asta cred eu că ar fi fost în mintea mea, dacă aş fi fost Moise. A început Doamne să îmi albească barba. Păcat de atâta şcoală, că mi-am tocit coatele pe băncile şcolii. Am avut râvnă Doamne pentru Tine, şi uite cu ce m-am ales:''am rămas singur, şi Izabela caută să-mi ia viaţa'',zice Ilie tişbitul. Măcar dacă mi s-ar fi întâmplat şi mie ca lui Iacov: el a ajuns cu mâna goală la Laban dar a plecat de acolo cu averi mari. Eu, singur, şi nu am nimic.

Samson omoară pe filisteni din rutină, şi când păcătuieşte nu ştia că Dumnezeu se depărtase de el. El nu mai investise nimic proaspăt în relaţia lui cu Dumnezeu. El nu prea da pe la altarul rugăciunii.

Moise nu a fost bâlbâit de la început – puternic în cuvinte şi în fapte.(Fapte7.22) În pustie însă se plafonează, pentru că nu dă maximă importanţă şcolii lui Dumnezeu. Atunci el scrie Psalmul 90:10''anii vieţii noastre se ridică la 70-80..''ferm convins fiind că nimic nu se mai poate întâmpla în viaţa lui decât moartea.Totuşi mai trăieşte încă 40 de ani.

Isaac – la 137 de ani (Gen.27.2; 35.28) crede că i se apropie sfârşitul,deşi zice:''şi nu ştiu ziua morţii mele'', şi face o greşeală mare, dar şi el mai trăieşte încă 43 de ani, murind la 180 de ani.El ca şi mulţi bătrâni de astăzi se compară cu fraţii lor. Gen 25.17 Ismael, moare la 137 de ani!

Picătura chinezească – şi hrana cea mai bună dată unor deţinuţi (aceeaşi hrană) timp îndelungat i-au făcut să moară de foame. Moise vrea să iasă din această stare de aceea:

<u>II.RISCUL lui Moise</u>. El fugise între ciobani, ştiind că egiptenii urau ciobanii, iar acum riscă ieşind din acea zonă, dar îşi dă seama că rutina aceea era mult mai periculoasă decât Faraon. Il distrugea sufleteşte. El îşi asumă riscul. Plec din starea aceasta orice altceva s-ar întâmpla. *Estera* a riscat. *David* riscă ieşind la luptă cu un monstru, un colos de oţel. Maria, mama lui Isus şi Iosif riscă. Matei 10.39 :[(cine îşi pierde(riscă) viaţa pentru Mine, o va câştiga].

<u>III.REVELAŢIA din pustie</u>. Arbustul arzând semnifică atât pe Dumnezeu (Deutr.33.16), pe Israel care nu poate fi distrus, cât şi pe Moise – umilul păstor care era cuprins de un foc pe care nimeni nu-l va putea stinge, dar şi pe noi. Isaia 40:26 ni-L prezintă pe Dumnezeul Creator. Exod 3:18 ,*''Dumnezeu S-a întâlnit cu noi*''.Ce frumos! Ah, Doamne, mi-e dor de expresia aceasta, atât de caldă, folosită mai întâi în grădina Eden!
''Am să mă întorc''! – de bună voie, nu obligat. Să observăm că Dumnezeu nu-l cheamă înainte de a se apropia el. *Domnul L-a văzut că se întoarce*! Fraţilor, Domnul ne vede că vrem să ne întoarcem, dar că slava Lui ne înspăimântă, şi atunci ne cheamă. Dar mai întâi ne lasă să

vadă, ne atrage atenţia ,suntem interesaţi ?? El ne cunaşte inimile, şi atunci El ne cheamă. *Cum*? Pe nume ! El ne ştie pe nume pe fiecare. De câte ori îl strigă? *Moise,Moise*...de 2 x ca Moise să fie sigur că nu i se pare. Doamne zicea cineva : dacă mai mă cheamă odată la masă nu mai refuz...dar nu l-a mai chemat. Astăzi dacă te apropii sincer de EL, te cheamă. El îţi ştie necazurile.
Samuele,Samuele....Dl Isus striga:*''adevărat,adevărat* vă spun că cine trăieşte şi crede în Mine nu va muri niciodată''.
Până aici Moise are doar o religie, sau dacă vreţi el este schimbat prin educaţie, dar de aici Moise se întâlneşte personal cu Dumnezeu, de aici el are o relaţie personală cu Domnul. Poţi veni la Domnul, însă să ştii: nu poţi trăi cum vrei, trebuie să te sfinţeşti, trebuie să-l laşi pe El să îţi spele picioarele. Ioan 13. El este Sfânt ! De aceea îi spune:*''scoate-ţi încălţămintea din picioare căci locul pe care calci este sfânt''*. În prezenţa Lui Dumnezeu este sfinţenie. Apocalipsa 16:15 ,''ferice de cel ce îşi va păzi hainele''.
Psalm 90.15 – acum Moise continuă psalmul lăsat neterminat la v.10, spunând:''înveseleşte-ne tot atâtea zile câte ne-ai smerit'', şi Domnul îl ascultă, dându-i tot 40 de ani, dar de bucurie,de veselie, şi încă o eternitate....
Tu ai vrea să te smerească Domnul acum, dar să ai parte de veşnicie? Mulţi ar vrea să aibă parte doar de cea de-a 3a decadă din viaţa lui Mosie, dar nu se poate.
De aceea ieşi din rutina zilnică, fii gata să îţi asumi riscuri îndreptându-te spre muntele Lui Dumnezeu,şi când te cheamă, nu ezita, ci răspunde-i.
IV.RESPONSABILITATE. **Când** ? = v.10''Acum vino''.Când să mă duc? Acum.**Cine** să se ducă ? Tu, Moise. Ah,stai Doamne, până aici mi-a plăcut foarte mult, chiar şi partea cu sfinţirea, dar să mă duc, e cu totul altceva, asta e prea de tot. **Unde**? În Egiptul vostru. **De ce**? Să scoţi afară poporul Meu!

Dumnezeu a investit enorm în Mosie.Ce păcat ar fi fost ca el să nu fi luat decizia de care ni se spune în Evrei 11.23-27 ! Am vazut şi astăzi oameni tineri, în care Domnul a investit încă de la naştere, şi ca un parinte bun, care are nevoie de el la bătrâneţe, copilul îl abandonează. ''M-au părăsit pe Mine izvorul apelor vii şi în încăpăţânarea lor şi-au săpat puţuri crăpate care nu ţin apa''Ieremia 2.13

_____//_____

Îngerul Domnului – Domnul Isus preîntrupat cheamă ! Scoate-ţi încălţămintea este un simbol de închinare, şi aici şi în Iosua 5:15, datorită prezenţei Lui Dumnezeu, şi nu datorită pământului. Toţi musulmanii îşi scot încălţămintea în semn de respect faţă de Dumnezeu, dar şi să nu murdărească locul sacru. Domnul Isus face o referinţă prin spălarea picioarelor ucenicilor, spunând în Ioan 13:''decât picioarele''.Moise o numeşte o vedenie minunată. ''Am să mă întorc''- adică va încerca să privescă ferindu-se de lumina puternică. Observaţi: Îngerul Domnului este numit Dumnezeu. *Cum îl apropie Domnul Isus pe Moise*: Isus Îl aşteaptă la munte, I se descoperă într-o flacără de foc, simbolul sfinţeniei, puterii, a unui foc care nu distruge, deşi îl ţine la distanţă, îi atrage atenţia, îl avertizează să nu se apropie, îl pune să-şi scoată încălţămintea din picioare datorită prezenţei Lui Dumnezeu. Moise îşi ascunde faţa căci se temea să-l privească pe Domnul. M-am coborât ca să-l izbăvesc, ca să-l scot, ca să-l duc într-o ţară în care curge lapte şi miere, ţară favorabilă creşterii animalelor, şi albinelor, ele simbolizând o agricultură înfloritoare. Cine sunt cele 7 popoare şi de ce le-a scos Dumnezeu de acolo, aşezând în locul lor pentru totdeauna pe evrei? **Canaaniţii**, **Hetiţii**,

Amoriţii, **Fereziţii**, **Heviţii** şi **Iebusiţii**,Ghirgasiţii.Totusi sa nu uitam ca in Geneza 17 Avraam este cel ce se aseaza in aceasta tara mai intai,

Canaaniţii:

- Un termen mai larg. Canaan fiul lui Ham şi nepotul lui Noe. Din el se nasc ceilalţi: Geneza 10:15-20 şi Deuteronom 7:1 (7 neamuri de oameni). Fapte 7:30-35.
- Geneza 9:20-26. Blestemul lui Canaan, nepotul lui Noe: textul ebraic sugerează că după ce s-a îmbătat, s-a dezgolit în mod deliberat, arătând cum băutura şi goliciunea merg împreună. Se păcătuieşte grav a 3a oară: în Eden şi cei 2 sunt izgoniţi, distrugerea Pământului aduce potopul planetar, şi beţia şi imoralitatea aduc goliciunea şi implicit blestemul. Ham nu l-a respectat pe Noe povestind ce a văzut cu plăcere. Rezultatul ? Al 3lea blestem. Blestemul asupra nepotului şi nu asupra lui Ham este înţeles ca fiind făcut asupra descendenţilor datorită păcatelor lor care a început cu Ham şi se va termina cu distrugerea definitivă a acestor popoare din cauza păcatelor lor, şi Israelul va fi cel care le va lua locul prin sfinţenie şi pocăinţă. Şi astăzi însă avem aceste păcate şi printre noi, urmaşii lui Iafet, Sem sau Ham (cei ce azi locuiesc în Africa). Şi astăzi au aceleaşi probleme. Media de viaţă în Africa este de 40 de ani, şi asta din cauza aceloraşi păcate: imoralitatea sexulă, idolatria, beţia.

C. Eschivarea lui Moise! V.13-15

Cine sunt eu? Dumnezeu îi dă garanţia că va fi cu el – **negreşit**. Îi dă un semn lui Moise: veţi sluji Domnului pe muntele acesta. Ce încurajare! Totuşi Dumnezeu nu-i spune că el va şi intra cu poporul în Canaan, şi nu-i spune de greutăţile mari pe care avea să le întâmpine. Nu vrea să-l descurajeze. Totuşi Domnul îi răspunde cine este El, şi nu cine este Moise. Numele Domnului:''Eu Sunt Cel Ce Sunt''- Numele Domnului pentru veşnicie. YHWH – tetragrama. Înseamnă mai degrabă IAHVE decât Iehova, şi greutatea constă în aplicarea vocalelor care nu sunt scrise în limba ebraică. EHYEH ASHER EHYEH != EU SUNT CEL CE SUNT ! Are în centrul său verbul ,''a fi'' legat de existenţa Sa eternă.

D.Instrucţiunile. v.16-22.Convingerea poporului !

Moise este trimis să se adreseze bătrânilor poporului. Împreună cu ei va trebui să meargă la Faraon, pentru a vedea că aceea era voinţa poporului şi nu doar a lui Moise. Domnul Dumnezeul evreilor, specific, diferit faţă de zeii lor, ,*''S-a întâlnit cu noi''* ! Ce expresie, nu o mai găsim din gradina Eden. Cererea de a-i lăsa să plece cale de 3 zile era doar un test, Dumnezeu ştia că Faraon nu va lăsa pe popor să plece. Jertfele evreilor erau o scârbă pentru egipteni. Ce grozav : Dumnezeu lucrează împreună cu omul ! Iubiţii mei, la fel este şi astăzi. Mulţi zic ca Domnul e vinovat că a împietrit inima lui Faraon să nu lase poporul să plece, dar că el săracul ar fi vrut sa-i lase, dar Dumnezeu este de vină. Nu, Faraon nu va lăsa niciodată poporul Domnului să iasă, dar nu are încotro. Exod 3.19 ''decât silit de o mână puternică. ''Inima lui Faraon a fost tot timpul împotrivă, dar Domnul l-a împietrit şi mai tare ca să aibă timp să-l pedepsească pentru păcatele sale asupra poporului Domnului. Într-o zi şi cel rău va fi pedepsit în vecii vecilor. El va face judecată asupra tutror celor ce se împotrivesc.
Voi face ca poporul să capete trecere...şi poporul Domnului va jefui, se va răzbuna pentru 400 de ani de robie.Domnul spune mai târziu evreilor:''Deuteronom 15:12-15''.Exod 11.1-3

(În lecţia următoare vom analiza Romani 9 cu privire la împietrirea lui Faraon.)